

عنوان مقاله:

تحلیلی بر نابرابری های فضایی با تاکید بر شاخص های کیفیت مسکن (نمونه موردی: مناطق شهری اردبیل)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 22، شماره 10 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عطا غفاری گیلانده - دانشیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

حسین نظم فر - دانشیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

علیرضا محمدی - استادیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

پروین ده ده زاده سیلابی - پژوهشگر دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران. (مسوول مکاتبات)

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مسکن به عنوان یکی از پدیده های واقعی از نخستین مسائلی است که بشر همواره با آن دست به گریبان بوده و همواره در تلاش برای دگرگونی و یافتن پاسخی مناسب، معقول و اندیشیده برای آن است. در حال حاضر مسئله ای که راجع به مسکن در سطح جهانی از آن صحبت می شود مسئله کمبود واحدهای مسکونی است و در عین حال آنچه به کیفیت واحدهای مسکونی بازمی گردد تقریباً در بسیاری از نقاط دنیا رعایت نمی شود. این در حالی است که برای برنامه ریزی و برنامه ریزی مسکن هر شهر، پیدا کردن پاسخ سنجش فضایی کیفیت مسکن از ملزومات اساسی به شمار می آید. بنابراین هدف از پژوهش حاضر سنجش نابرابری های فضایی شاخص های کیفیت مسکن در سطح شهر اردبیل به منظور انجام برنامه ریزی بهتر برای بخش مسکن این شهر می باشد. روش بررسی: تحقیق حاضر از نظر هدف از نوع کاربردی و از نظر ماهیت و روش تحقیق مورد استفاده از نوع روش های توصیفی - تحلیلی است. اطلاعات مورد نیاز از داده های بلوک های آماری سال ۱۳۹۰ شهر اردبیل استخراج شده اند. جامعه آماری پژوهش بلوک های آماری شهر اردبیل در سال ۱۳۹۰ است. برای بررسی وضعیت نابرابری شاخص های کیفیت مسکن و شناخت الگوی فضایی گسترش این نابرابری از مدل های آمار فضایی، تحلیل لکه های داغ (Hot Spot Analysis) و خودهمبستگی فضایی (Morans I)، در نرم افزار Arc/GIS استفاده شده است. یافته ها: بر اساس بررسی های انجام گرفته، بلوک های شهر اردبیل به لحاظ شاخص های کیفیت مسکن در وضعیت نابرابر قرار دارند به گونه ای که، محلات و مناطق واقع در بخش های شمالی و شمال غربی به لحاظ برخورداری از شاخص های کیفیت مسکن در وضعیت نا مطلوبی می باشند و محلات مرکزی و جنوبی شهر از این نظر از وضعیت بهتری برخوردار می باشند. بحث و نتیجه گیری: الگوی توزیع نا برابری شاخص های کیفیت مسکن در شهر اردبیل به صورت خوشه ای بوده و همچنین بین کیفیت مسکن و طبقات اجتماعی در شهر اردبیل رابطه معناداری وجود دارد. در نتیجه می بایست برنامه ریزی های شهر به ویژه برنامه ریزی های مسکن برای شهر اردبیل در بخش های شمالی و شمال غربی (بافت روستا-شهری) بیشتر مورد توجه و مدنظر قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

نابرابری فضایی، کیفیت مسکن، آمار فضایی، شهر اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287264>

